

Krigsministeren (Madsen): Med Hensyn til de to Andragender under Nr. 80 og under Nr. 91, der begge ere foreslaaede henviste til Krigsministeren skal jeg indskrænke mig til at bemærke, at jeg kan tage mod begge disse Henvisninger.

Med Hensyn til det tredje Andragende under Nr. 116 skal jeg oplyse, at Sagen drejer sig om et oprindeligt til Krigsministeriet indsendt Andragende fra Funktionærer og Arbejdere ved Hærens tekniske Værksteder om at faa Adgang til Pension. Dette Andragende blev imidlertid afslaaet af Krigsministeriet under 25. Januar d. A., fordi Ministeriet ikke har Midler til at udrede saadanne Pensioner. Der har derefter været Samraad med Udvalget, idet Krigsministeren har forhandlet med Udvalget om Spørgsmaalet. Jeg har der givet Oplysning om hele denne Sags Historie; men jeg skal ikke trætte det høje Ting ved at komme ind paa Finkeltheder, kun skal jeg gøre opmærksom paa, at der har været indhentet Erklæringer fra de Autoriteter, under hvilke disse Arbejdere sortere. Disse Erklæringer, der have været forelagte for Udvalget, gaa ud paa, at man ganske vist kunde ønske, at der blev tilvejebragt Pensionering for Funktionærerne, (Værkførere, Krudtmestre, Formænd og civilt Kontorpersonale o. l.), men samtidig have disse Autoriteter erklæret, at de fandt det retfærdigere og mere nødvendigt, at der først og fremmest blev gjort noget for Officierterne, som allerede nu ere daarlige stillede end en stor Del af Arbejderne, hvilket maatte anses for urigtigt og forstyrrende for det rette Arbejdsforhold. Da der nu efter Tilvejebringelsen af Alderdomsunderstøttelsesloven og Ulykkesforsikringsloven er skaffet Midler til at hjælpe Arbejderne, og da der ved de Understøttelser, Krigsministeriet er sat i Stand til at uddele paa Konto L. l., er givet Lejlighed til yderligere Hjælp, hvor saadan maatte tiltrænges, besvarede Krigsministeriet, som sagt, det Andragende, der er kommet fra Arbejderne, afslaaende.

Ved Forhandlingerne i Udvalget viste det sig, at der hos Socialdemokraterne var Villighed til at hjælpe de omhandlede Funktionærer og Arbejdere, og jeg udtalte paa min Side min Villighed til at modtage en Henvisning, naar en saadan maatte

komme til mig, idet jeg gik ud fra, at naar Udvalget henviste Sagen til Krigsministeren, vilde der ogsaa blive givet mig de fornødne Midler til at imødekomme Andragerne med. Jeg vidste jo ikke, om de ærede Ordførere for Flertallet og Mindretallet mulig kunde blive enige, og om dette kunde medføre, at derefter hele Udvalget kunde komme med en Henvisning til mig. Dersom dette skulde blive Tilfælde, erklærede jeg, at jeg ikke havde noget imod at hjælpe paa Forholdene for disse Funktionærer og Arbejdere, uagtet jeg maatte ønske, at Hjælpen blev udstrakt langt videre og ogsaa kom til at gælde for Officianternes Vedkommende. Jeg skal saaledes oplyse, at Undermestrene have en Løn af 1400 Kr., medens Haandværkerne paa Værkstederne have 1330 Kr. gennemsnitlig, og Arbejdsmændene paa Værkstederne gennemsnitlig 1125 Kr. aarlig. Jeg mener derfor, at man maa give de vedkommende Autoriteter, der have udtalt sig om Sagen, Ret i, at Arbejderne vil kunne trænge til at hjælpes, men at en saadan Hjælp var i endnu højere Grad fornøden for Officianternes Vedkommende. Da nu Henvisningen til Krigsministeren kun er bleven foreslaaet af et Mindretal, og der saaledes ikke er nogen Udsigt til, at de fornødne Midler kunne blive stillede til min Raadighed, vilde det for mig kun være en tom Demonstration at sige, at jeg kunde tage mod Henvisningen, og jeg vil derfor hellere foreslaa det ærede Mindretal at tage Indstillingen om Andragendets Henvisning tilbage.

Ordføreren (Jens Busk): Jeg skulde have ladet Ordføreren for Mindretallet og Krigsministeren selv udfægte denne Sag, naar ikke førstnævnte havde sagt, at han ikke kunde forstaa, hvorfor Flertallet ikke kunde være enig med ham. Jeg skal da sige, at Grunden for det første er den, at vi skulle være lidt forsigtige med at følge de ærede Medlemmer i deres Humanitet, naar det drejer sig om Forslag til Militærvæsenet. Socialdemokraterne bruge jo den Trafik at stemme for alt af den Slags, men føje saa Summerne til og gaa ud i Landet og skrive i deres Blade, at nu ere Militærudgifterne stegne saa og saa meget, og at det er dejligt med den status